

Tar Károly

# Melyik a gyengébb nem?

Részlet a szerző Voltam c. emlékiratainak 5.

Summa summarum című könyvéből:

1. Rögeszméje, miszerint az ágyban mutatkozhat meg, csak ott tetten érhet az igazán nagy, az emberhez méltó érzés, amely mágikus erővel szorosan összeköt párokat, akiket a titokzatos véletlen egymásmellé rendel. De ehhez nem feltétlenül szükséges testünk összeforrottsága. Amikor a másik hiányért, magunkat is siratva és szégyellve, idnként akaratlanul is felzokogunk, és álmunkban lucskosra sírjuk a párnánk, mert úgy hozza a sors, hogy imádott társunk elhagyott, fájdalmunktól felriadva, ölni is tudnánk. Talán ezt az érzést nevezünk szerelemnek. Mint minden halandó, maga is erre vágyott. Makacsul, egész életén át babusgatta hitét, miszerint az ideje még hátra van. Mindenkinek lehet egyféle perpetuum mobile-gondolata, ami magától jár, és nem hagyja nyugodni, ezzel fekszik és ezzel kel. Ugyanazon apró sárdarabokat alakítjuk, forgatjuk magunkban szüntelenül, mint a fecskék fészekrakáskor a maguk formálta galacsinokat, amelyből villás farkúak fészket, az ember pedig jövőt épít magának. Várom, türelmesen várom kell a csodát. Nem fontos, hogy szeressem. Az kell, hogy engem szeressenek. Az önismeret óvodájában, magamat semminek tudtam, s mint a szél hordozta gyomnövény magja, arra vártam, hogy valahol, valamelyik szempárból, a nekem vetett föld puha életterében, rám tüzön a melegen mosolygó napsugár.

2. Utólag be kellett ismernie, hogy végül is felntt, gyom között gyommá lett, burjánzó érzéseivel valamennyire emberségessé vált, és ez a folyamat nem mehetett végbe valamiféle szeretet nélkül. Ezek szerint vagy ismeretlen felhők mögül sütött reá a szeretett, vagy figyelmetlenségének betudhatóan, azt sem vette észre, amikor idnként zuhogott reá valahonnan valamennyi fény, s melengette benne a dicséretes emberi jóérzéseket. De azért olykor több volt neki a kutyája szemébe kiolvasott ragaszkodás, az eb farkcsóváló hátsége, mint valamely bizonytalanságokkal tele, nehezen létrehozható, szinteséget méricskél, kételkedéssel, gyanakvással járó emberi kapcsolatokkal való próbálkozás.

3. Sokáig abban a tévhitben ringatta magát, hogy az igazi szerelmi érzés messze elkerüli a testiség különös illatokat gerjeszt világát. Merthogy az igazi szerelem, valószínűleg csakis a szellem világában

lúktet és mindinkább szorosabban egymásba tekered kettő spirál, amelyben örökké fájóan hiányzó másik énünkkel/felünkkel egyesülhetünk. Merthogy a bölcsességig élt addigi életében éppen elégszer próbálta már ama másik, a testiség élvezetes útján bekövetkezett együttlétek alkalmával létrejött egyesülés felől férkőzni a legszentebb emberi érzéshez. Be kellett látnia, hogy a megélt gyönyörök ellenére, mindannyiszor kudarcot vallott, mert a belső kéjjel távozó magok helyén, az ernyedtség percei után, csupán csak szívszorítóan elhatalmaskodó és meggondolkoztatóan kongó ürességet érzett.

4. Só, ami só - de a szerelem felülírja: a szófukar háziasszony vallomásának tárgya. A sótlan asszony, fél asszony. Kevesebb egy szerb asszonynál...

5. Kételyek mardosnak. Talán az epekedés hiánya miatt nem jutottam el eddig a nagy-nagy szerelemig. Tiszta sor, hiszen a felső emeletekre is lépcsőfokok megmászásával juthatunk. Minél több a lépcső, és minél inkább hajt a vágy, annál inkább lihegünk. A szerelem már ilyen felhevüléssel, szapora lélegzéssel jár, merthogy hasonlatos a vágthoz, amikor a cél eltt minden porcikánk igyekszik szétszakadni. Már hogy lépcsőt mászni? Hát akkor mire való a lift? Az az igazi, amikor percei alatt vágyaink tetejére röpít. Aztán vidáman csönget egy picit. És kiszállunk. Valahol, képzeletem peremén, a sohasem látott sarki fényt szerettem volna látni, amelynek olyan szelíden kell világítania, hogy ne bántsa a bennem áporodott sötétséget. Szerelem nélkül mindnyájunknak fáj az éjszaka.

6. Melyik a gyengébb nem? Kezdtém érteni, hogy miért vihognak a lányok. Nekünk vihognak. És amikor az ember azon kapja magát, hogy vihogásukat hívogató csilingelésként hallja, és örül neki, mint gyerek a csillagszórónak, akkor menni kell és keresni egy lányt, aki tágra nyílt pupillákkal magába fogad, és apró trillákká erősíti édes mosolyát.

7. Ötven körül a n k, testi szépségük fogyasztását felfedezve, génjeik parancsára pánikba esnek, és Aphroditét utánozva eltávolodnak férjüktől, hogy szerelmi vágyaik maradéknak kielégítésére erős férfiak karjaiban találjanak örömteli percekre. A nők sem jobbak Deáknénál, akinek a vászna is csak olyan, amilyen.

8.

A csók lila.  
A béke fekete.  
Ezüst a halál.  
A barátság kaki.  
A remény t zpiros.  
A jövő sárga.  
Sáros a becsület.  
A politika piszkos.  
A lelkiismeret sápadt.  
A becsület pocsek.  
Haragoszöld a tudás.  
A múlt vakító fehér.  
Európa barnul.  
Szürkül a lét.  
A kozmosz már sekély.  
Fénylik sok fekete lyuk.

9. Az emberi faj női egyedei sokoldalú fejlődésük következtében szertettek legalább annyi kétszínűségre, hogy nem vállalják a nyílt színvallást, miszerint társuk megszűnt számukra kívánatosnak lenni. Ezt csak a nagyon bátrak, a valamiért elférfiasodottak merik bevallani. A gyávábbak és a számítók ímmel-ámmal olykor engednek férjük kívánságának, széteszik a lábuk, de abban nincs köszönet, mert az ilyen együttlétekkkel is titkolt céljukat kívánják elérni, azt hogy zokszó nélkül megunjuk, és így szabaddá tesszük őket mindenféle valós és képzelte létenségre.

10. A férfiak kedvvel legeltetik szemünket a lányok és hölgyek bájos arcocskáján. Miközben az igaz szemeket, a finom orrcimpával és az érzéki ajakkal áldottakat bámuljuk, hálás imádattal gondolunk arra, hogy szépségüket élvezve kedvünket keresik. Férfiasságunkat piszkálva, nemcsak a maguk, hanem ösztönösen minden hímnem érdekében szüntelenül örömet teremtenek. Már gyerekkorukban megtanulnak festékekkel, krémekkel és illatos púderekkel kiemelni mindent, ami szép rajtuk, a saját portréjukat festik mindhalálig. Egyszer fényesre simított, máskor szénakazal formájúvá duzzasztott hajköltéménnyel keretezve vonják magukra a férfiak zsigerbeli amúgy is felajzott figyelmét. Az ilyen, mindig meglepő információkat rejtegető női arcokról pillantásunk, az ágyban

szívesen tevékenyked , talpig férfiakhoz hasonlóan, szívesen kalandozik a kecses nefertiti-karcsú nyakakon, gondolatban csókgyöngyöket görgetek rajtuk, hogy lennebb merészkedve, tágra nyitott érzekeinkkel csodáljuk a varázslatosan gömbölyű , a gránátalma és körteformájú melleket, miközben átlátszó fehér bőrük alá rajzolt erecskék kék jelzőjéből ígét képezve serkentsem magunk: í a melle kék.ö Kéne mi!?!?ó kérdjük el deink nyers, falusi hangján magamtól, hogy kijózanodjunk, mielőtt tilosba tévedünk. Közben akadnak, akik elnéz en félretolom nagyrakás férfias önáltatásunk gubancát: ma már nyilvánvaló, hogy nem minden ember a másnemek kegyeiért tülekedik

11. A szerelem és a testiség együttlétének és külön valóságának fogas kérdése körbejárható, és úgy tűnhet, e kettő, annak ellenére, hogy igazán boldogító hatása csak együttesen lehetséges, szétválasztható, mert érzéketlen emberek százai óta különválasztották, egyiket a lelki, másokat a testi dolgok közé sorolva. Nem kell ahhoz statisztikus, hogy elhiggyük, a családok többsége nem két ember mély és hétpróbás szerelmének következménye. Sokkal inkább az anyagi lehetőségek, nem is olyan régen az osztálytagozódás törvényei, a szülők akarata, nagyszámban a sors megmagyarázhatatlan játéka, korunkban pedig a hirtelen fellángolt szimpátia viszi ágyba a párokat. A felgyorsult életben, felgyorsult ismerkedés felületessége miatt a válások száma egyre több országban jóval meghaladja a házasságra lépők számát. Olyan ez, mint a népfogyás. Kevesebben születnek, mint ahányan meghalnak. Évezredek óta tiltott és mégis minden időben gyakorolt mesterség volt, és lesz, a kéjelgés. Eladó a test. Az emberi közösségek atomizálódásával egyre nagyobb a vásárlók száma.

12. Érdekházasság? Igen. Ma már a házasságok nagy része nyíltan, vagy burkoltan az. A kezdeti fellángoló egymáselfogadás és kívánság mögött egyikben vagy másikban, de lehet, hogy mindkét félben ott pislog a kiszámítható közös jövő tervezett képe. Nemcsak az anyagi lehetőségek, hanem a közös érdeklődés, és minden, amit két ember összeegyeztethet, de a női gyermekvállalási ösztönével járó számítások is. Valószínű, hogy a maradék párválasztásakor a tojónak fontosabb párja fészekrakó készsége.

13. Ha kinntünk a szerelemből, az ezzel járó igazán élvezetes sexből, amit sehogy sem akaródzik elhinni, legalább arra a kis időre, ami

kapuzárásig tart, némi némi örömeért támad fohászni kedvünk. Kíváncsiság éltet. És a férfiak ösztöne, hogy a génjeimbe oltott parancs szerint minél több n t megtermékenyítsek. Természetellenes az, ahogyan ez nem mindenkinek sikerül. A statisztika szerint az átlag férfi mintegy kilencszáz n be kóstól élete során. Ez nyilvánosházak nélkül elképzelhetetlen. Nem élhet a földön annyi sok bánatos kurva. Kétségbejten abnormálisnak érezheti magát az a férfi, aki nem teljesíti a belé programozott elvárás, id ben és némi vágyban egyre fogyatkozó éveim alatt?

14. Boldogság! Ez legfőbb óhajtásunk. Mert, amikor magjainknak megfelelő ágyast keresünk a szépségekben, sóvárgásunk végcélja, hogy részünk legyen a jóságban, így lesznek csak boldogok a boldogok. Boldogságuk pedig, ha igazi és nem állati, a szerelem l való.

15. A szép testektől illend eljutnunk a szép tettegig, mert az élet értelme, nem egyéb, megközelíteni a végsőt, a magában álló, tündöklő szépségig, az igazi erényig, az istenektől a legfőbb Istenig mindent. Vajon hány ezer évre lesz még szükségünk, hogy a görög bölcsek örökigazságaira rátelessünk még egy lapáttal? Világunk tágul, az igazságok apránként, szépen gyarapodnak.

16. A szeretet mintha második foka volna a szerelem ritkuló érzésének. De ez is magában hordja a megmagyarázhatatlant. Mert nem tudjuk, csak sejtjük, csak érezzük, csak eltelünk ezzel az érzéssel. Azt mondhatjuk a szerelemre és a szeretetre is, hogy nem eszünk gyümölcsöt, hanem a szívünkkel. De ismerjük, hogy a szívnek egészen más a feladata az emberi szervezetben, tudjuk, hogy nem a szívünkkel gondolkozunk. A lelkünkkel tesszük? A megfoghatatlannal. Az elképzelttel. A tudományos kutatás szerint nincs ilyen. Nincs, mert nem ismerjük. Valami más, amit még nem ismerünk. A világot betöltő sötét anyag része, együtt járója? Feltetelezés. Több ilyenünk is van. Például az isten. Akit elképzelünk, ha szükségünk van rá. A prédikációk arról szólnak, hogy imádnunk kell t. Az lehet a szeretet legfelsőbb foka? Többnek akarják ezt a szeretetnél, és teljesebbnek a szerelem érzésénél. Ne kérdezzük, hogy miért van erre szükségünk? Ha magától jön, ha megszáll, mint az ihlet, mint a megvilágosodás, mint a sugallat óám legyen. A józanész is elhagyja olykor gazdáját.

17. Az emberi faj n i egyedei sokoldalú fejlődésük következtében szertettek legalább annyi kétszínűségre, hogy nem vállalják a nyílt színvallást, mi-

szertársuk megszentelt számukra kívánatosnak lenni. Ezt csak a nagyon bátrak, a valamirelt elférfiasodottak merik bevallani. A gyávábbak és a számítók ímmel-ámmal olykor engednek férjük kívánságának, szétteszik a lábuk, de abban nincs köszönet, mert az ilyen együttlétekekkel is titkolt céljukat kívánják elérni, azt, hogy élettársuk zokszó nélkül megunja, és ilyenformán szabaddá tegye ket mindenféle valós és képzelte h telenség-re.

18. A n , ha akar valamit, azt megszerzi, ez az élet rendje, a természet törvénye, amely illetően való m ködéseknek köszönhetjük egyre szaporodó jelenlétünket itt, a Teremt földjén, és immár a kozmoszban is. Ez ilyen egyszer .

19. Próbáld tótágasban elképzelni a n ket. Gondolj bele, micsoda gyönyör látvány nyújtának, amikor a fejükre simított vagy borzolt hajszálak zuhatagként omolnának a földre. Különösen elnyös volna ez a hosszú hajúaknak, hiszen égbenyúló testükkel olyan hosszúságúak, olyan tüneményesen légiesek lehetnének, mint a Domenikosz Theotokopulosz által a vásznai fölé varázsolt, lebegő figurák. És azok a rengeteg utánajárást követel , az évek múlásával egyre szaporodó arccrácok is szépen kisimulnának, a finom vonalú álacsokkák alatt sunyin gyarapodó tokácsok is egyből visszahúzódlnának, minden hajszálnyi árkocskamagától elbújna a halánték és a fülek mögé, ahol nincsenek útjában a vizsgálódó szemeknek. A keblek, igen, azok az egzotikus, gyümölcs alakú csodálatos alkotások, amelyek lelógó természetekkel kétségbeesésbe kergetik a n ket, nos ezek, tótágasban, rögtön helyükre kerülnének, egyből kitelnének a melltartók, amelyeket rövid gondolkodás után, mint szükségtelen cifraságot, önként félredobhatnának még a nagymamák is. Na és a gömbölydeden igazán kívánatos hátsó felek, amelyeken a férfi szem, akár Moore Henry ősmenyasszonyának ö simogatni való domborulatáin, olyan szívesen elmélázik? És a lábak? Hát ez az! Még a sonkalábak is elnyösen kerülnének ki a megváltoztatott testtartásból. Hogy mire valók ezek a hosszú és karcsú lábak azt most ne részletezzük, elégedjünk meg azzal, hogy az egész estét, netán éjszakát kitöltő ígéretek el térbe kerülne, felértékelődne a karcsú bokák azáltal, hogy a n i látványosságok tetejére kerülve h en kifejezhetnék a gyengébb nem lényegét. A lábak koronáznák a n iességet. Mindannyian nagyobb figyelmet szentelhetnének a formás lábikrákra, a lábszárak finom ívére, a térdkalácsok domborulatára, a sóhajtás-finom combok feszességére, ame-

lyek tövében forró kút édes vizének remeg hullámai ismételten átgy r znek rajtunk, s ma-  
gukkal visznek a világmindenség végtelenébe!

20. A szerelem két szólamban el adott dal, id-  
ként összecseng a két el adó hangja. Duettben  
érezni és élni ó erre születni kell. És érdemes.

21. A férfiaknak általában nem kellett számot ad-  
niuk arról, hogy hány n t és kiket sikerült meghó-  
dítani. Csak Andersen képzeletében voltak hab-  
leányokkal egyenl habférfiak, akik a tündér-  
összejöveleken egyformán vizes vödörben ültek  
és otthonosan érezték maguk mesés magánéletük-  
ben. A nászéjszaka el tt persze, minden id kben,  
kíváncsiskodtak a lányok, maguk el tt is titkolva,  
többnyire tudni szerették volna, hogy választottuk  
milyen tapasztalatokkal rendelkezik az ágyban.  
Amikor ez kiderült, már nem firtatták a dolgot,  
úgy tettek, mintha elhinnék férjük szüzességét. Ha  
azt kapták t lük, amit vártak, és amire vágytak,  
szemet hunytak a fölött, hogy társuk kedves mo-  
sollyal, szerelmes rajongással, simogatással, tapo-  
gatással, kangörccsös nyúlkalással, err l a kényes  
kérdésr l rendszerint sikerrel elterelte párja figyel-  
mét. A dicsekv k ilyenkor is felsültek, mert hogy  
is néz ki az, amikor a szeretett n nek azzal dicsek-  
szik a férfi, hogy kikkel, mikor, hol és hányszor  
bújt ágyba, fürd szobába, irodába, elhagyott épü-  
let sarkába, gépkocsiba, csónakba, kapualjba, lép-  
cs házba, padlásra, strandkabinba, medence sar-  
kába, vonatfülkébe, bokorba, kukoricásba, széna-  
boglyába, erd szélére és mélyére, vizek partjára,  
sebtében felvert sátorba és még felsorolhatatlanul  
sokféle helyre, ahol jó volt mindenr l megfede-  
kezve csinálni a gyönyört. Merthogy magyar em-  
ber csinálni úgymond csakis ezt szokta. Titok öve-  
zi az ilyen dolgokat, s ezért az intim titkokat egy-  
más között szívesen megosztó h barát n k és ke-  
belbarátok között gyakori beszédtema.

22. A szerelem olyan, mint a légáramlat?, gondol-  
ta a falak mellett haladva, a hótörlesztokat kerül-  
getve. Egyféle huzatí Ha benne állunk is, alig  
érezzük káros hatását, lubickolunk benne. És még  
az sem szükséges, hogy másoknál rokonszenve-  
sebbnek találjunk valakit, csak annyi kell, hogy  
kedvünk kizárólagossá váljék? Valóban lehetséges  
az, hogy amikor valaki iránt, esztelen és fájdalmas  
szükségérzetünkkel küszködünk, szerelmesek va-  
gyunk? Ez volna a szerelem? Tisztán egyéni érzés,  
magasabb rend valóság? Próbálta, figyelte, hogy  
mikor éled benne is, mint a regénybeli Swannban  
valamely kis dallam, amely felébreszti az addig  
még ismeretlen varázslat szomját, a sohasem ér-

zett illatok fölötti örömet, és értelmét  
kikapcsolva egyetlen érzékével, kora szokásait és  
erkölcsait is feledve, felszabadultan megrészege-  
het, feledhet mindent, ami arra inti, hogy résen  
legyen, hiszen a szerelem mulandó, az érzések  
elállatiasodnak, a boldogság egyre halkuló, távoli  
rádióadó, amely bizonyos id után csak zörejeket  
közvetít, fülsiketít hangzavart, amit l nehéz sza-  
badulni.

23. Az ember azért van, hogy leküzdje a szenved-  
ést. Ennek tudati tehetetlenségünkben visszajára  
fordított formája, amikor másoknak okozott szen-  
vedéssel szeretnénk magunkat észre vettetni, sze-  
retetére vágyva figyelmét felkelteni. Még a sza-  
dizmus is lehet visszajára fordított jószág. A gyer-  
mekkorból magunkkal cipelt erotikus vágyak tob-  
zódhatnak bennünk a képzeletünk szülte ismeretlen  
vonzásában. A határtalan képzelet és a megisme-  
rés végessége közötti ellentmondás a szerelem  
beteljesülésének akadálya, messzebbre terjed,  
mint a testi kívánság.

24. A megérzés olyan, mint ködös autópályán az  
el ttünk haladó gépkocsi hirtelen felizzó féklám-  
pája. Ha nem figyelünk rá, könnyen beleszala-  
dunk a végzetesbe.

25. Be kell vallanunk magunknak, hogy egyik  
vagyunk a Zsuzsannát csurgó nyállal bámuló vé-  
nekkel. Hív katolikusként ezt bizonyosan meg-  
gyónnánk, és néhány hiszekegy után hinnénk a  
gyóntató által tolmácsolt felment üzenetet. De  
hát milyen az iparos, maga kívánja felmenteni  
magát b nei alól, legf bb vágya, hogy szembe-  
nézzen minden b nével. Ehhez persze tisztáznunk  
kellene a b n fogalmát. Meg kellene értenünk,  
hogy miért b n az eszeveszett férfias vágy még a  
kapuzárás idején is. Magunkhoz való eszünk azt  
er lleti, hogy a belénk programozott teend k csö-  
könyösen arra ösztökélnék: fajfenntartás címén  
keressük az alkalmakat, amikor hivatásunknak  
eleget tehetünk. . Néha magunkba roskadva  
ülünk, és átlátjuk, hogy abszolút hidegen hagy a  
minket fajfenntartás, csakis az élvezetekért dug-  
dossuk a n ket. Lehet, hogy ez sem t lünk függ,  
merthogy már fogantatásunk óta génjeimben hor-  
dozzuk ezt a parancsot? Fáraszt már minket az  
ilyen tépel dés. Néha, amikor ülünk és gondolko-  
dunk, azon kapjuk magunk, hogy nem gondolunk  
semmire. Csak ülünk. Bizonyára a tudatos gon-  
dolkozásnak is van kapuzárási ideje. Sejtjük, hogy  
a n kkel bíbel dve, ennek bekövetkezése is elo-  
dázható.